

ת"פ 19125/07/22 - מדינת ישראל נגד אולג קמפר

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 19125-07-22 מדינת ישראל נ' קמפר(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירן גבע אלנקווה
נגד	הנאשם	אולג קמפר ע"י ב"כ עוה"ד וואדים רוש

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר בו מכפירתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם בדירה ברחוב פיק"א בחדרה, יחד עם אמו, גלינה ליוליצ'ניק, ילידת שנת 1948. בתדירות גבוהה, נהג הנאשם לצרוך חומרים ממכרים משקאות אלכוהוליים. בתאריך 6/7/22 בשעות הערב לאחר ששתה הנאשם משקה אלכוהולי, בדירה, דחף הנאשם את המתלוננת ללא הסכמתה, פניה הוטחו בארון והיא נפלה על הקרקע. אז, בעודה שכובה על בטנה, דרך הנאשם על גבה של המתלוננת, וכן המשיך להכות בגופה מספר פעמים, הכל ללא הסכמתה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם כמתואר לעיל, נגרם למתלוננת סימן חבלה בדמות שטף דם לכל אורך הצד של פניה, החל מהקרקפת, דרך עצמות הלחיים ועד לסנטר. מיד בהמשך למתואר, ניגש הנאשם אל התיק של המתלוננת, נטל מתוכו את כרטיס האשראי השייך לה, ועזב את הדירה כשהוא נושא עמו את הכרטיס.

בעקבות המתואר לעיל נעצר הנאשם על ידי שוטרים והובא אל תחנת המשטרה בחדרה. בעת הובלתו של הנאשם אל תא העצורים בתחנה, דחף הנאשם את השוטר רן פרץ והתקרב לכיוונו במטרה להכותו, אך לבסוף שוטרים במקום השתלטו על הנאשם ואזקו אותו מאחורי גבו, כל זאת על אף התנגדותו.

במעשיו כמתואר לעיל ביצע הנאשם את העבירות הבאות: תקף זקנה וגרם לה חבלה של ממש, נטל הנאשם כרטיס חיוב שלא בהסכמת המשלם, בכוונה להשתמש בו ועשה מעשים כדי להפריע לשוטרים הממלאים תפקידם כחוק.

במעשיו עבר הנאשם על הוראות החיקוק - **תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, **נטילת החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו/לאפשר**

לאחר להשתמש בו - לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019 והפרעת שוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין - תשל"ז - 1977.

בתאריך 9/1/23 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעניין העונש, המאשימה במסגרת טיעוניה הגישה את תצלום החבלות שנגרמו למתלוננת וזאת כתוצאה ממעשי הנאשם (ת/1) כך גם הפנתה לעברו הפלילי בהתאם לגיליון המרשם הפלילי (ת/2).

לעמדתה של המאשימה העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות מגלמות מסוכנות רבה שנלמדת גם מעברו הפלילי של הנאשם וודאי כאשר מעשיו הפליליים של הנאשם מופנות כלפי אמו הקשישה.

לעמדתה מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 14 - 30 חודשי מאסר בפועל, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד.

המאשימה ציינה במסגרת טיעוניה כי גם אם המתלוננת - אמו של הנאשם - הביעה גישה סלחנית כלפי בנה, יש לתת לכך משקל נמוך שכן המתלוננת מבקשת להגן ולגונן על בנה.

לאור מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם ציינה המאשימה שיש למקם את עונשו של הנאשם מעל לרף התחתון כך שיוטלו על הנאשם 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי, קנס ופיצוי למתלוננת וכן חיוב הנאשם לחתום על התחייבות כספית לפיה יתחייב להימנע מלעבור בעתיד על עבירות דומות.

מנגד, ב"כ הנאשם טען במסגרת טיעונו שאכן אין מקום להקל ראש בחומרת העבירות ובתוצאותיהן אולם, העבירות שבוצעו על ידו לא תוכננו מבעוד מועד, לא נעשה שימוש בכלי משחית כלשהו, לצד החבלות לא נגרם נזק משמעותי למתלוננת ולא נגרמו שברים או נזק אחר לצמיתות. על כן, לעמדתו, מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע מרשו, נע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר לצד ענישה הצופה פני עתיד.

בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר ולכן, יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם זה.

אמו של הנאשם (המתלוננת) ביקשה לומר את דבריה והציגה את נסיבות חייהם של התא המשפחתי המצומצם. לדבריה, הנאשם לא אדם רע ועוזר לה בכל אשר מתבקש. הנאשם התנצל בפניה, ולדבריה, כשהוא משתמש בסמים או צורך אלכוהול "מסתובב לו הראש" וכתוצאה מכך הוא פועל באלימות.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דבריו, הביע צער וחרטה וביקש סליחה מאמו.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, גם לאחר תיקון כתב האישום, וודאי לאור נסיבות ביצוע של עבירות אלה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר במי שתוקף וחובל באמו הקשישה.

במעשיו, פגע הנאשם בערכים החברתיים - זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו ובפרט על זכותה של אמו להיות מוגנת מפני בנה, בן משפחתה. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

החומרה הגלומה בעבירות האלימות בכלל ובמשפחה בפרט, ברורה וידועה היא, כפי שכבר נכתב:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. ... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה..."
(ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

באשר לעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של כיבוד גורמי אכיפת החוק

ושמירה על יכולתם לבצע את עבודתם כנדרש.

נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, מלמדות על חומרה יתרה הנשקפת מהנאשם ובהתאם לכך פגיעה קשה בערכים המוגנים, שכן הנאשם תקף את המתלוננת, באופן ברוטאלי ואכזרי ובנס האירוע לא הסתיים בפגיעות קשות מעבר לאלה המפורטות בכתב האישום ונתמכות בתמונות שהוצגו בפני (ת/1). התנהלותו של הנאשם לא הסתיימה בעת הגעת השוטרים למקום האירוע, הנאשם לא בחל במעשיו דחף שוטר, ובכך הפריע לאותו שוטר וליתר השוטרים שנכחו במקום למלא את תפקידם כדין.

עוצמה יתרה של האירועים מתבטאת בכך שהרקע לביצוען הוא צריכת אלכוהול של הנאשם, רצונו ליטול מרשותה של המתלוננת את כרטיס האשראי השייך לצורך שימוש האישוי של הנאשם.

אני חולק על טיעון ההגנה בעניין תוצאות האירוע שכן מדובר בתוצאות קשות וודאי לא ניתן לומר שמדובר באלימות ברף נמוך ובתוצאות קלות ערך. כל תקיפה היא תקיפה חמורה, על אחת כמה וכמה כאשר היא מופנית כלפי בן משפחה, שלא יכול להתגונן. מראש יחסי הכוחות אינן שווים כאשר הנאשם בוחר לעצמו "טרף קל", אמו הקשישה, שלא מסוגלת להגן על עצמה וכוחותיה דלים כך שאין בהם כדי להדוף את התנהגותו של הנאשם ואין בהם כדי להשיבו למותב.

מעשיו של הנאשם בוצעו בביתה של המתלוננת מקום מגוריה, מקום מבצרה, מלמדים אף הם על חומרה יתרה, בעניין זה, נתן בית המשפט העליון לא אחת את דעתו, כך שעוד בע"פ 2163/05 אלייב נ' מ", נאמר בין היתר לעניין זה כדלהלן: **"חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה, ובמיוחד אף הנשים שבהם, כגון קשישים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולחיזוק, כדי שתחושה ראויה תשוב על כנה"**.

מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם משקפת את חומרת העבירה של תקיפת קשיש על ידי בן משפחתו, פגיעה במי שמשתיך לאוכלוסייה מוחלשת ולעיתים אף חסרת ישע.

בעבירות אלה, בתי המשפט מונחים ואף מחויבים להעביר מסר למי שמעז לתקוף אדם בכלל ואדם מבוגר בפרט, ולנקוט בענישה קשה, מרתיעה והולמת.

ברע"פ 2678/20 **אסף רחמים נ' מדינת ישראל** (27.04.20) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת זקן לאחר שתקף קשישה והכה אותה בפניה ונדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 3163/17 **יואב שבח נ' מדינת ישראל** (19.06.17) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת זקן יליד 1946, נשך את זרת ידו, בעט בו בברך ימין וגרם לו לחבלה בקרסולו הימני, חבלה בסמוך לעינו ושפשוף באצבע יד ימין. הנאשם נדון ל- 6 חודשי עבודות שירות, בית המשפט המחוזי החמיר עונשו ל- 10 חודשי מאסר בפועל וזאת מבלי שערכאת הערעור ממצה עימו את הדין. בקשת רשות ערעור שהוגשה נדחתה.

ברע"פ 5558/15 **רחמים חוטו דמרי נ' מדינת ישראל** (24.11.15) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בביצוען של עבירות חבלה במזיד ברכב ועבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף שני קשישים ילידי שנות השלושים ונדון ל- 22 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 11562-08-13 **מדינת ישראל נ' י.ר.** נדון הנאשם שהורשע בעבירות של איומים ותקיפה אותן ביצע באמו הקשישה, לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של אותו מקרה נקבע ככזה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול ורצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 18772-01-14 **מדינת ישראל נ' איריס שוורץ** מדובר היה בנאשמת, רופאה במקצועה, שתקפה את אמה הקשישה באמצעות ידיה וגם באמצעות מטריה, איימה עליה ושברה את חפציה. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל והנאשמת נדונה לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בת"פ 13372-02-18 **מדינת ישראל נ' קבדה**, מדובר היה במי שתקף את אחותו, חבל בה ואיים עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא.

בנסיבות ענייננו, מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן נע בין 8-24 חודשי מאסר, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, וכן הטלת סנקציה כלכלית.

העונש ההולם בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, התנצל בפני אמו וחסך את עדותה כך גם חסך זמן שיפוטי יקר.

בנוסף, הנאשם נתון במעצר עד לתום ההליכים מתאריך 6/7/22 ולא נמצאה עבורו חלופת מעצר כלשהי בשל העובדה שמלבד אמו אין לו איש וכידוע, תנאי המעצר קשים מתנאי המאסר.

מנגד, החבלות שגרם הנאשם לאמו אינן עניין של מה בכך וכן, לחובת הנאשם הרשעה קודמת בגין עבירות רכוש מחודש יולי 2014. בנסיבות אלה מצאתי גם לציין כי הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו.

במצב דברים זה, איני סבור שניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד עתה או שנסיבות האירוע הולמות ענישה שתינשא בעבודות שירות. לטעמי, בין יתר רכיבי הענישה, יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה מרתיעה ומשמעותית שתשקף את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען ותמוקם מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

לעניין הטלת פיצוי, לטעמי, ישנה חשיבות בקביעת פיצוי, לשם השבת הביטחון האישי והאמון לקורבן העבירה. עם זאת, משברור שכל סנקציה כלכלית תיפול על כתפי המתלוננת, אינני מוצא תועלת במקרה זה להטלת פיצוי לטובתה. מסיבה זו גם, אינני מוצא לנכון להטיל על הנאשם קנס.

משכך ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 11 חודשים שיחושב ממועד מעצרו, בהתאם לנתוני שב"ס.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני, או על כל עבירת אלימות, פיזית או מילולית, שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין ויורשע בה.
3. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור תוך 3 שנים לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על כל עבירת אלימות פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה על פי חוק העונשין ויורשע בה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ג, 02 פברואר 2023, במעמד הצדדים.